

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.403 van 18 december 1997
in de zaak A. 74.866/IX-729.**

In zake : 1. de v.z.w. Residentenservice Ster der Zee,
2. Yvonne STRUBBE,
3. Yves VAN DEN ABEELE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. BOUVE,
kantoor houdende te DAMME-MOERKERKE,
Hoornstraat 5

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 3 juli 1997
namens de v.z.w. Residentenservice Ster der Zee, Yvonne
STRUBBE en Yves VAN DEN ABEELE werd ingediend door hun
raadsvrouw K. BOUVE, advocaat te Brugge, om de schorsing
te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
29 april 1997 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin
en Welzijn, waarbij de sluiting, met ingang van 15 mei
1997 wordt bevolen van het rusthuis "Ster der Zee",
Kopsdreef 17 te 8300 Knokke-Heist;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Ad-
junct-Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten K. BOUVE en T. DEWANDRE, die verschijnen voor de verzoekende partijen, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE daartoe gemachtigd bij beslissing van 27 mei 1997 van de Auditeur-generaal;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 december 1982 richten Yvonne STRUBBE (weduwe VAN DEN ABEELE), de tweede verzoekende partij, Marguerite VAN DEN ABEELE en Anne VAN DEN ABEELE, dochter van Yvonne STRUBBE, de V.Z.W. "Ster der Zee" op. De zetel wordt gevestigd te Knokke, Kopsdreef 17. Deze vereniging heeft, luidens artikel 3 van de statuten, als doel "het oprichten, besturen en steunen van liefdadige werken, bv. hoofdzakelijk door het verschaffen van logies aan ouderlingen en alle andere werken van filantropische aard".

1.2. In een brief van 6 april 1984 aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Afdeling Bejaardenzorg, vraagt de v.z.w. "Seigneurie STER DER ZEE" (bedoeld is de voornoemde v.z.w. "Ster der Zee") de erkenning van de seigneurie "Ster der Zee" met een capaciteit van 63 appartementen en studio's. Dit rusthuis is gevestigd te Knokke-Heist, Kopsdreef 17.

Deze erkenning is vereist krachtens artikel 13 van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden, thans artikel 14 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1991 (hierna "het decreet van 5 maart 1985" en "de gecoördineerde decreten").

De erkenningsprocedure is geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra, zoals gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 (hierna "het besluit van 10 juli 1985").

1.3. Bij besluit van 28 april 1986 van de toenmalige Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg wordt het rusthuis "Ster der Zee", Kopsdreef 17 te Knokke, beheerd door de v.z.w. "Ster der Zee", zelfde adres, op grond van artikel 15 en de overgangsbepaling in artikel 22, § 2, van het decreet van 5 maart 1985 (de artikelen 17 en 24 van de gecoördineerde decreten) voorlopig erkend onder het nummer PE 1374 V voor de duur van één jaar met ingang van 19 februari 1986, voor maximum 75 woongelegenheden.

Volgens het verzoekschrift wordt het rusthuis "Ster der Zee", ten gevolge van het decreet van 13 april 1988 tot wijziging van het decreet van

5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden en het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1989 houdende de voorlopige erkenning van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen, voorlopig erkend voor een periode van één jaar met ingang van 1 september 1989; deze voorlopige erkenning wordt, volgens hetzelfde verzoekschrift, krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 houdende verlenging van de voorlopig erkenning van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen, verlengd tot 1 september 1991. Deze verlengingen worden uitdrukkelijk erkend in de bestreden beslissing.

Volgens het verzoekschrift zou de voorlopige erkenning na 1 september 1991 stilzwijgend zijn verlengd.

1.4. Op 1 januari 1989 wordt door Yvonne STRUBBE, de tweede verzoekende partij, Laura STRUBBE en Yves VAN DEN ABEELE, de zoon van Yvonne STRUBBE en de derde verzoekende partij, een nieuwe v.z.w. opgericht, genaamd "Residentenservice Ster der Zee", gevestigd te Knokke, Kopsdreef 10 (registratienummer 6045/89). Dit is de eerste verzoekende partij. Luidens artikel 3 van de statuten heeft deze vereniging tot doel "(het) oprichten en uitbaten van voorzieningen voor bejaarden, rusthuizen, service-flatgebouwen, dienstencentra, service-residenties".

1.5. In een door de drie beheerders ondertekende aangetekende brief van 24 april 1989 aan de toenmalige Gemeenschapsminister deelt de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee" het volgende mee :

"Gelieve bij deze te willen kennisnemen van de hoogdringende noodzaak tot overnemen vanaf 1 Maart 1989 jonstleden van de Exploitatie van het gebouwen-complex

'Seigneurie Ster der Zee 'Kopsdreef 10-17 te 8300 Knokke-Heist door onze VZW 'Residentenservice Ster der Zee' Kopsdreef 10 te 8300 Knokke met als bestuurster Mevrouw VAN DEN ABEELE-STRUBBE yvonne dewelke de dagelijkse zaakvoering waarneemt.

Met alle respect voor de administratieve formaliteiten dewelke door uw diensten wenselijk worden geacht was het noodzakelijk gezien de hoogdringendheid, en onmogelijk gezien de vele contractuele en praktische aanpassingen dewelke dienden te gebeuren in een zeer beperkt tijdsbestek, om vroeger reeds met uw diensten contact op te nemen wat wij bij deze dan ook wensen te doen teneinde een vlotte en meer aangepaste samenwerking te bekomen in het belang van de huidige en toekomstige bewoners van het complex.

Wij verzoeken u vooreerst de bestaande erkennings-toestand alsmede de afwijkingen dewelke tot hiertoe reeds werden behandeld en toegestaan in verband met de exploitatie van het gebouwencomplex 'Ster der Zee' Kopsdreef 17 verder van kracht te laten zijn ten voordele van de VZW 'Residentenservice Ster der Zee' en dit vanaf 01/03/'89. De statuten worden u nagestuurd zodra de verschijning in het Belgisch Staatsblad heeft plaatsgevonden".

1.6. Voordien had de "V.Z.W. Ster der Zee", in een namens de v.z.w. "Seigneurie Ster der Zee", door Anne VAN DEN ABEELE, Marguerite VAN DEN ABEELE, Geert DEWILDE en Vincent VERKIN ondertekende brief van 4 april 1989, de directie van de Dienst Bejaardenzorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op het volgende gewezen :

"Wij wensen U in kennis te stellen dat er een nieuwe VZW is opgericht die vanaf 1 maart 1989 de uitbating heeft overgenomen zonder enige toelating of goedkeuring.

Personeel en residenten van de VZW Ster der Zee werden gedwongen om nieuwe kontrakten te ondertekenen

ten gunste van de VZW Residentenservice. De werknemers die niet wilden tekenen werden op staande voet afgedankt. Ook wat de residentenkontrakten betreft was het te nemen of te laten.

Deze VZW Residentenservice is echter nog niet verschenen in het Belgisch Staatsblad, niettemin hebben zij reeds alles veranderd. Er is ook geen overname geweest van het materieel, de meubelen en het maatschappelijk vermogen. Bovendien is er geen enkele gesloten overeenkomst. (art. 8 hoofdst.V v.d. normen)

Gezien wij de nodige stappen deden ter erkenning en ook een voorlopige erkenning bezitten, verzetten wij ons ten stelligste tegen deze nieuw opgerichte VZW. Wij als meerderheid in de beheerraad kregen ook geen enkel inzicht in de boekhouding 1988-1989. Dhr Yves VAN DEN ABEELE en zijn moeder Yvonne STRUBBE geven geen enkele geldige verantwoording zodat wij volledig geblokkeerd worden om de goede werking te waarborgen.

Hopende dat U het nodige zult willen doen om deze zaak te onderzoeken tekenen wij".

1.7. Ingevolge de voornoemde brieven van de v.z.w. "Ster der Zee" en de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee", schrijft het bestuur Gezins- en Bejaardenzorg van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, op 11 mei 1989, de volgende brief aan de voorzitter van de v.z.w. "Seigneurie Ster der Zee" :

"Bepaalde leden van de V.Z.W. 'Ster der Zee', verantwoordelijke beheersinstantie van voornoemd rusthuis (rusthuis 'Ster der Zee') berichten dat met ingang van 1 maart 1989 de uitbating van bedoelde inrichting aan de V.Z.W. 'Residentenservice' zou overgedragen zijn zonder hiervoor de vereiste toelating te hebben gekregen.

In dit verband vestig ik uw aandacht op artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juli 1985, onder rubriek vermeld, dat de overname van een erkend rusthuis regelt.

Dit artikel schrijft voor dat bij overname uiterlijk drie maanden voor deze overname uitwerking heeft, samen met de bescheiden bedoeld in artikel 2-2°, 3°, 4° en 5°, een afschrift van de door de betrokken partijen gesloten overeenkomst betreffende deze overname, aan de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn wordt toegestuurd.

Graag verneem ik van de beheerraad van de V.Z.W. 'Ster der Zee' de juiste toedracht van deze aangelegenheid".

1.8. In een aangetekende brief van 14 juli 1992 aan Yvonne STRUBBE wijst de bestuursdirecteur van de Dienst Voorzieningen Gezins- en Bejaardenhulp van de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn deze laatste erop dat het rusthuis "Ster der Zee", overeenkomstig de voorlopige erkenning van 28 april 1986, beheerd wordt door de v.z.w. Ster der Zee en dat deze voorlopige erkenning, ingevolge diverse overgangsbepalingen was verlengd tot 1 september 1991 en worden een aantal documenten en gegevens (o.m. het personeel in de inrichting tewerkgesteld door de uitbatende v.z.w. en eventuele rechtsgeldige wijzigingen van de statuten van de v.z.w. Ster der Zee) opgevraagd ten einde voor verdere erkenning in aanmerking te komen.

1.9. Op 22 januari 1993 vindt een inspectie plaats. In het, middels een aangetekende brief van 13 oktober 1993, aan Yvonne STRUBBE als voorzitter van de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee" betekend proces-verbaal wijst de adjunct-adviseur van de Dienst Voorzieningen Gezins- en Bejaardenhulp op tekortkomingen aan tal van erkenningsnormen :

"Norm 1.2. : Elke inrichting is verplicht een reglement van orde op te stellen. De bepalingen van dit reglement zijn onderworpen aan de goedkeuring van de Executieve.

Norm 1.9. : Alvorens tot de opneming wordt overgegaan wordt tussen de inrichting en de bejaarde, of in voorkomend geval een vertrouwenspersoon aangeduid door de bejaarde en niet behorend tot de instelling, een schriftelijke overeenkomst gesloten.
Het ingediende reglement van orde en de ingediende schriftelijke overeenkomst dienen aangepast te worden aan de bemerkingen vervat in het schrijven van 17 september 1993.

Bovendien kon tijdens het bezoek geen enkele dergelijke overeenkomst worden voorgelegd die afgesloten was tussen de V.Z.W. 'Serviceresidentie Ster Der Zee' en de bewoner en die ondertekend werd door de twee partijen.

Er is een voltijdse functie deskundige in de animatie en activatie vereist. De Heer NOEL Philippe, stafmedewerker, wordt officieel opgegeven als animatieverantwoordelijke. Vermits betrokkene een administratieve functie vervult, is het niet mogelijk dit te combineren met een voltijdse functie in de animatie en activatie.

Norm 4.3. : Al het personeel dat in de inrichting werkzaam is, met uitzondering van het keuken-, technisch en het onderhoudspersoneel, moet ieder jaar een bijscholing volgen van minimum 8 uur. De dagelijkse verantwoordelijke dient nog 8 bijkomende uren bijscholing te volgen inzake beheer van rusthuizen. Er wordt onvoldoende bijscholing gevolgd.

Bovendien kon voor het voltallige personeel geen ondertekende arbeidsovereenkomsten worden getoond waaruit blijkt dat zij in dienstverband tewerkgesteld worden door de V.Z.W. 'Serviceresidentie Ster Der Zee'.

Norm 5.1. : In iedere inrichting moet een bewonersraad worden opgericht die tenminste één maal per trimester vergadert. Deze raad is samengesteld uit bejaarden van de inrichting. De nominatieve lijst van de leden van de bewonersraad evenals elke wijziging ervan, moet op een goed zichtbare plaats worden uitgehangen. Bij navraag van de verslagen blijkt de bewonersraad in de praktijk niet te functioneren.

Norm 5.2. : Suggesties, bemerkingen of klachten kunnen door de bejaarde of de bewonersraad in een daartoe bestemd register geakteerd worden.

Het register ligt niet op een voor de bewoners vrij toegankelijke plaats.

Norm 6.1. : Het boekhoudkundig plan, opgelegd bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1989, zou toegepast worden. Er werd evenwel nog geen beginbalans ingediend bij de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Norm 6.3. : Op het einde van elke maand wordt, voor iedere in het rusthuis verblijvende bejaarde, een rekening opgemaakt waarop o.m. duidelijk zijn vermeld : de identiteit van de bejaarde, het aantal dagen verblijf, de gevraagde dagprijs, een gedetailleerde opgave van al de boven de dagprijs in rekening gebrachte extra vergoedingen (aard, aantal en bedrag), het totaal verschuldigde netto-bedrag, het bedrag betaald door de betrokkene.

De opgemaakte rekeningen beantwoorden niet aan de norm. Er konden geen maandelijks rekeningen ter inzage worden overgelegd waaruit blijkt dat de bewoners één globale, niet opgesplitste prijs betalen. Bovendien worden maandprijzen in plaats van dagprijzen aangerekend.

Er kon geen goedkeuring van de gehanteerde prijzen door het Ministerie van Economische Zaken worden getoond.

Bovendien wens ik er uw aandacht nogmaals op te vestigen dat de erkenning van de inrichting werd verleend aan de V.Z.W. 'Ster der Zee' waarvan de statuten werden gepubliceerd in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 24 maart 1983, zoals gesteld in het dienstschrijven van 14 juli 1992.

Ten einde voor verdere erkenning in aanmerking te komen dient de inrichting aan alle erkenningsnormen te voldoen en dient het probleem met betrekking tot de juridische uitbater definitief opgelost te zijn.

Indien bij een volgend onderzoek blijkt dat hieraan nog steeds niet voldaan is, zal een voorstel tot weigering van de erkenning aan Mevrouw de Minister worden overgelegd".

1.10. In een aangetekende brief van 15 juni 1994 aan de voorzitter van de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee" kondigt de bevoegde minister het voornemen aan de sluiting van het rusthuis te bevelen aangezien het niet voldoet aan de toepasselijke erkenningsnormen en niet in aanmerking komt voor verdere erkenning en aangezien de procedure tot overname van een erkende inrichting niet werd gevolgd.

1.11. In een brief van 20 juni 1994 dient de v.z.w. "Residentenservice Seigneurie Ster der Zee" een verweerschrift in tegen het voornoemde voornemen tot sluiting, waarin, enerzijds, de meeste tekortkomingen worden ontkend (en wordt toegezegd de andere tekortkomingen te zullen regulariseren) en waarin, anderzijds, wordt gesteld dat de overname-procedure van artikel 8 niet toepasselijk is aangezien de verandering van uitbating niet het gevolg is van een overname, maar van een vonnis.

1.12. In een tussenadvies nr. 95/03 van 8 februari 1995 concludeert de Commissie Bejaardenvoorzieningen het volgende :

"RECHTSPLEGING

In een schrijven van 15 juni 1994 deelt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin mede dat zij het voornemen heeft de sluiting te bevelen van het rusthuis 'Ster der Zee' Kopsdreef 17 te 8300 Knokke-Heist. Belanghebbende neemt hiervan kennis op 17 juni 1994.

Met een ter post aangetekend schrijven van 20 juni 1994 dient Mevr. Y. STRUBBE, voorzitter, hiertegen een verweerschrift in waarin zij vraagt door de Commissie te worden gehoord.

De Commissie komt op 8 februari 1995 bijeen en stelt vast dat het dossier volledig is. Ze hoort Mevr. Yvonne STRUBBE en dhr. Philippe NOEL, en hun raadsman, dhr. Pierre CHEVALIER.

TUSSENADVIES

Het voornemen tot sluiting van het rusthuis 'Ster der Zee' is gebaseerd op volgende elementen :

1. de inrichting werd bij ministerieel besluit van 28 april 1986 voorlopig erkend voor één jaar met ingang van 19 februari 1986 voor maximaal 75 woongelegenheden. De inrichting werd uitgebaat door de V.Z.W. 'Ster der Zee', Kopsdreef 17 te 8300 Knokke-Heist; Bij schrijven van 24 april 1989 liet de V.Z.W. 'Residentenservice Ster der Zee', Kopsdreef 10-17 te 8300 Knokke-Heist, de administratie weten dat zij de uitbating van de inrichting had overgenomen. Er werd evenwel geen overnamedossier ingediend bij de administratie.

2. Tevens werden tijdens het inspectiebezoek van 13 mei 1994 een aanzienlijk aantal tekortkomingen op de erkenningsnormen vastgesteld, zoals opgesomd in het voornemen.

In het verweer wordt gesteld dat met betrekking tot de overname kan verwezen worden naar een vonnis van het Vredegerecht Brugge, derde kanton, d.d. 25 november 1988, waarbij werd gesteld dat de V.Z.W. 'Ster der Zee' het pand gelegen Kopsdreef 17 te 8300 Knokke-Heist zonder recht noch titel bezette en het onmiddellijke diende te ontruimen.

Tevens stelt de raadsman dat aan de gesignaleerde tekortkomingen ondertussen verholpen werd, hetgeen hij ook zal bewijzen aan de hand van een bundel documenten die aan het secretariaat van de Commissie zal opgestuurd worden.

Alvorens een advies uit te brengen wenst de commissie gelet op het verweer over volgende bijkomende gegevens te beschikken :

1. met betrekking tot het juridisch statuut van de uitbatende V.Z.W. dient nagegaan te worden of het vonnis van het Vredegerecht al dan niet kracht van gewijsde heeft en in hoeverre een vonnis de overeenkomst vereist door art. 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985 tot vaststelling van de rechtspleging voor erkenning en sluiting van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra kan vervangen. Bovendien zal worden nagegaan of het rusthuis op het ogenblik van de overname al dan niet (voorlopig) erkend was;
2. met betrekking tot de naleving van de erkenningsnormen zal een nieuw onderzoek door de Administratieve Pedagogische Inspectie dienen te gebeuren om na te gaan in hoeverre de tekortkomingen werden geremedieerd".

1.13. Dit aanvullend onderzoek vindt plaats op 6 april 1995. In het verslag worden tekortkomingen aan de normen 1.1 (verslag maatschappelijk werker bij opname ontbreekt soms), 1.2 en 1.9 (reglement van orde en schriftelijke overeenkomst dat wordt gebruikt houdt geen rekening met opmerkingen van verwerende partij o.a. inzake waarborg), 2.2.15 (geen afzonderingskamer), 2.2.16 (geneeskundig attest ontbreekt vaak), 3.2.1.3.(meerpersoonskamers voor 6 personen in verbindingsgebouw en één kamer zonder venster), 4.1.2 (tekort aan verplegend en verzorgend personeel), 4.1.4 (geen voltijdse animatieverantwoordelijke), 4.3 (geen attesten

bijscholing verplegend en verzorgend personeel), 4.4 (verschillende personeelsdossiers bevatten niet het vereiste bewijs van goed gedrag en zeden) en 5.1 (geen verslagen bewonersraad) vastgesteld en het volgende geconcludeerd door de inspecteur :

"BESLUIT

In tegenstelling tot wat in het verweerschrift van 20.06.1994 wordt gesteld zijn er een aantal normen waaraan nog steeds niet wordt voldaan en waarvoor ook niet de minste stappen werden gezet.

Om voorlopig erkend te kunnen worden zou het rusthuis het volgende moeten doen :

- voldoende gekwalificeerd personeel in dienst nemen
- de infrastructuur in het verbindingsgebouw aanpassen ofwel dit gedeelte met 6 WG niet meer gebruiken.

Aan de andere normen zou dan in het jaar van de voorlopige erkenning kunnen worden gewerkt.

Indien de VZW aan de twee bovengenoemde voorwaarden niet voldoet dan kan het rusthuis naar mijn mening NIET voor voorlopige erkenning in aanmerking komen".

1.14. In een proces-verbaal van 3 oktober 1996 worden inzake het rusthuis Ster der Zee de volgende tekortkomingen vastgesteld :

"(...)

Voor voornoemde bejaardenvoorziening wordt het woord gevoerd door Mevr. Y. VANDENABEELE - STRUBBE.

De voornoemde ambtenaar stelt vast dat aan de volgende normen niet voldaan wordt :

- norm 1.9. : de waarborgsom bedraagt 30 x de dagprijs maar wordt niet op een speciale rekening geplaatst en de opbrengst komt niet ten goede van de bejaarde.
- norm 1.10. : het incontinentiemateriaal en het verzorgingsmateriaal (spuiten, verzorgingsset, naalden, kompressen ...) moeten door de bejaarden zelf worden betaald.
- norm 2.1.2. : maaltijden. Er waren klachten over het brood. Deze worden bevestigd door een opmerking in het nachtboek door een verpleegkundige op 30.09/'96 'het bruin brood 's morgens was voor 1/4 beschimmeld'. (N.B. de nachtdienst moet het onbijt klaarzetten)
- norm 2.1.3. : de spijskaart die uithangt vermeldt geen datum de gerechten stemmen niet voor alle dagen overeen met de werkelijkheid.

- norm 2.2.1. : er is waterinsijpeling geweest in de wintertuin, het kapsalon (via de koepels) en in de gang op -1 (wordt bevestigd in het nachtboek).
- norm 2.2.15. : er is geen afzonderingskamer.
- norm 3.2.1.3. : in de tussengang is er een kamer met 5 bejaarden, een gedeelte ervan heeft geen raam.
- norm 4.1.2. : er is onvoldoende verplegend en verzorgend personeel.
(voor 75 WG : norm = 12,5 FE waarvan 5 verplegenden; aanwezig : 9,83 FE waarvan 9 verplegenden).
- norm 4.1.4. : er is geen deskundige in de animatie en activatie.
- norm 4.3. : er wordt door het personeel geen bijscholing gevolgd.
- norm 4.4. : voor 3 personeelsleden is er geen bewijs van goed zedelijk gedrag (zal worden nagestuurd).
- norm 5.1. : in 1996 werd er geen bewonersraad gehouden (wel 3 x in 1995)".

1.15. In een nieuw proces-verbaal van 30 januari 1997, werden de volgende tekortkomingen vastgesteld :

"norm 1.9. :	De waarborgsom wordt in de overeenkomst in artikel 7.1., 7.2., 7.3. en 10.5. omschreven als 'kostendekkingssom'. Deze waarborgsom bedraagt 30 x de dagprijs maar wordt niet op een speciale rekening geplaatst en de opbrengst komt niet ten goede van de bejaarde. Deze som wordt op rekening van de V.Z.W. gestort.
norm 1.10. :	Het verzorgingsmateriaal wordt niet verstrekt door de inrichting en moet door de bejaarden zelf worden betaald. Het verzorgingsmateriaal wordt verstrekt door het personeel of zelf aangekocht door de bejaarden. Alle kosten voor verzorging moeten opgenomen zijn in de dagprijs.
norm 2.1.3. :	De spijskaarten die in de inrichting uithangen stemmen niet overeen met de verstrekte maaltijden. De spijskaart voor 30/1/1997 vermeldde broccolisoeep, Cordon blue met boontjes en natuuraardappelen. De maaltijd die bereid werd was witloofsoep,

- kip met sla en tomaten en friet. De wijzigingen die door de directie aan de menu werden aangebracht werden niet aan de bejaarden via een gewijzigde spijskaart meegedeeld.
- norm 2.2.1. : er zijn sporen van vroegere waterinsijpeling in het kapsalon en op flat nr. 606; In flat nr. 606 werden duivenuitwerpselen op de vensterbank aangetroffen.
- norm 2.2.2. : de hond van de directrice werd aangetroffen op het balkon van de flat van een bejaarde.
- norm 2.2.15. : er is geen afzonderingskamer ondanks het feit dat er meerdere meerpersoonskamers zijn.
- norm 3.1. : de directie kon geen recent brandweerattest (max. 1 jaar) voorleggen dat een keuring inhoudt van het volledig complex (incl. hoofdgebouw, verbindingsgebouw en het bijgebouw met administratieve lokalen en 6 flats).
- norm 3.2.1.3. : het verbindingsgebouw omvat een kamer met 5 bejaarden.
- norm 3.2.1.7. : een ruimte in het verbindingsgebouw waar één bejaarde woont heeft geen raam.
- norm 3.2.1.10. : op het ogenblik van het bezoek was de lift defect. Ondanks het feit dat de lift ondertussen zou hersteld zijn, werd op de middag vastgesteld dat de lift niet werkte. Uit lezing van het dagboek blijkt dat de lift regelmatig defect is. Het dagboek vermeldt o.a. dat de lift defect was op 23/1/97 en op 30/1/97 wordt vermeld dat de lift reeds 8 dagen defect is. Het keuringsattest van de lift dd. 27/6/96 vermeldt opmerkingen.
- norm 4.1.2. : er is nog steeds onvoldoende verplegend en verzorgend personeel. Op basis van het aantal bewoners (63) dient de inrichting te beschikken over 10,5 FTE (waarvan minimaal 4,2 FTE verplegenden). De inrichting heeft 9,65 FTE in dienst waarvan 7,85 FTE verpleging. Bij volledige bezetting van de inrichting (75 wgl) dient de inrichting te

beschikken over 12,5 FTE waarvan 5 verplegenden.

norm 4.1.4. : er is geen deskundige in animatie en activatie in dienst. Er is een voltijdse functie vereist.

norm 4.3. : er wordt door personeel en dagelijkse verantwoordelijke geen bijscholing gevolgd.

norm 5.1. : er is geen bewonersraad. Er werden in 1996 geen vergaderingen gehouden. Er kan geen verslag van een bewonersraad van 1996 getoond worden.

norm 6.3. : Bij nazicht van de maandelijkse rekeningen werd vastgesteld dat :

- in december 1996 de heffing van oppervlaktewater werd doorgerekend aan de bejaarden;
- in oktober 1996 gebeurde hetzelfde voor de verzekering huuraansprakelijkheid;
- in september 1996 idem voor de milieubelasting (650 fr.);
- het herstellen van een schakelaar in flat 410 werd aangerekend.

Dit is in tegenspraak met norm 1.10. die bepaalt dat alle kosten van verblijf in de dagprijs moeten zijn opgenomen. De directrice verklaart dat er naast de rekeningen geen supplementen in het zwart of in de hand worden gevraagd en/of betaald door de bewoners".

1.16. Op 29 april 1997 volgt het bestreden besluit, namelijk het bevel tot sluiting van het rusthuis "Ster der Zee", volgens dat besluit beheerd door de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee", met ingang van 15 mei 1997.

Bij aangetekende brieven van 30 mei 1997 wordt dit bevel betekend aan de voorzitter van de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee", aan de Procureur des Konings en aan de burgemeester van de gemeente Knokke-Heist.

1.17. Uit een proces-verbaal van 31 juli 1997 blijkt verder dat de inspecteurs de toegang tot de inrichting werd ontzegd en dat er nog steeds bejaarden in de inrichting verbleven die sinds 15 mei 1997 gesloten moest zijn;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen berokkent als volgt omschrijven :

"Het lijdt geen twijfel dat, indien het bestreden besluit onmiddellijk zou worden tenuitvoer gelegd, verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen lijden.

Conform artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juli 1985, heeft de beslissing tot sluiting uitwerking de elfde dag na haar kennisgeving.

Dit zou inhouden dat de 64 bewoners van het rusthuis ten laatste op 15 mei 1997 op straat zouden gestaan hebben, met alle gevolgen vanden.

Tot op heden zijn verzoekers er voorlopig nog in geslaagd te voorkomen dat de bewoners van het rusthuis het slachtoffer zouden worden van deze drastische sluitingsmaatregel, die nota bene op geen enkele wijze het gevolg is van klachten van de bewoners zelf (integendeel : het overgrote deel van de residenten heeft aan tweede verzoekster schriftelijk laten weten niet gelukkig te zijn met de sluiting van het rusthuis).

Desalniettemin werkte de bevoegde minister in samenspraak met de gemeente Knokke-Heist reeds een begeleidingsplan uit voor de herplaatsing van de residenten, die nochtans zeer erg tegen een eventuele verhuizing opzien.

De verhuizing van de residenten en de ontruiming van het rusthuis, met alle gevolgen vanden, is bijgevolg nog slechts een kwestie van enkele weken, totdat een alternatieve locatie is gevonden om alle 64 residenten van de 'Ster der Zee' onder te brengen.

Enkel de schorsing van het bestreden besluit kan zulks beletten.

Het is duidelijk dat, eens de residenten overgeplaatst zijn in uitvoering van het bestreden besluit, deze niet meer zullen terugkeren indien het bestreden besluit nadien zou vernietigd worden. Hulpbehoevenden en bejaarden verplaatst men niet zomaar van het ene rusthuis naar het andere en weer terug, zoals men toeristen en reizigers van hotel kan doen veranderen.

Zelfs indien rusthuis 'Ster der Zee' na een vernietiging van het bestreden besluit haar deuren terug zou kunnen openen, zal haar naam en reputatie reeds dermate ten onrechte geschonden zijn dat niemand nog zou bereid zijn het rusthuis te komen bewonen. Enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, waardoor de huidige

residenten in het rusthuis zouden kunnen blijven en een gunstig signaal zou worden uitgestuurd naar de potentiële nieuwe residenten, kan dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorkomen.

Daarbij komt nog dat de oude V.Z.W. 'Ster der Zee', waar tweede verzoekster werd uitgesloten en die in feite een lege doos is, na bekendmaking van het bestreden besluit haar kans meent schoon te zien om de controle over het rusthuis 'Ster der Zee' over te nemen.

Daartoe startte de oude V.Z.W. zelfs een procedure in kort geding op voor de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge. De debatten in deze procedure werden nog niet gesloten.

Het spreekt vanzelf dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de bestuurders van de oude V.Z.W. de mond zou snoeren en een bijkomende reden kan betekenen om niet in te gaan op haar absurde eis tot overname van de uitbating van eerste verzoekster.

Tenslotte ontvangt eerste verzoekster ten gevolge van het bestreden besluit geen RIZIV-bijdragen meer. Deze zijn uiteraard nodig voor de betaling van het personeel.

Dat ook tweede verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou lijden indien het bestreden besluit onmiddellijk zou worden tenuitvoer gelegd, is duidelijk.

Tweede verzoekster is immers niet alleen voorzitter van de bestuursraad van de V.Z.W. 'Residentenservice Ster der Zee', doch verzorgt sedert bijna 50 jaar (oorspronkelijk samen met wijlen haar echtgenoot) het dagelijks beheer van het rusthuis en heeft quasi volledig de nodige kapitalen bijeengebracht om het rusthuis op een kwalitatief hoogstaande wijze te kunnen uitbaten.

Tweede verzoekster is tevens bewoonster van het rusthuis.

Zij staat gekend als uitbaatster van het rusthuis 'Ster der Zee' en kan in die functie rekenen op quasi algehele bijval van de 64 residenten. Enkel de schorsing van het bestreden besluit kan beletten dat haar goede naam te grabbel wordt gegooid en dat haar levenswerk in één klap zou teniet gedaan worden.

Derde verzoeker tenslotte is voor de helft medeëigenaar van het betrokken gebouw en is secretaris-penningmeester van de V.Z.W. 'Residentenservice Ster der Zee'.

Daar het gebouw specifiek werd opgericht en uitgerust met het oog op de uitbating van een rusthuis, hetgeen aanzienlijke investeringen met louter en alleen privé-kapitaal heeft gevergd, zou het quasi waardeloos worden indien de 'Ster der Zee' gedwongen zou worden haar deuren te sluiten.

Ook voor derde verzoeker staat zijn goede naam en faam als beheerder van een niet onbelangrijk privé-rusthuis op het spel";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt hetgeen volgt :

"IV.1 De uitvoering van de bestreden beslissing zal uiteraard implicaties hebben voor de VZW 'Residentenservice Ster der Zee'. De vraag stelt zich of verzoekende partijen zich nu nog kunnen beroepen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel?

IV.2 Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet persoonlijk zijn.

Alwaar verzoekende partijen stellen dat de bewoners van het rusthuis slachtoffer zullen worden van de bestreden beslissing is dit uiteraard geen persoonlijk nadeel van verzoekende partijen.

Bovendien dient opgemerkt dat de bewoners eerder slachtoffer zijn van de huidige uitbaters van het rusthuis dan van de sluiting ervan, zoals blijkt uit talrijke stukken van het administratief dossier.

Indien men constateert dat een ambulance werd teruggestuurd die door een verpleegkundige omwille van een ernstig aandoening was opgeroepen, dat de bejaarden worden uitgescholden en bedreigd met uitzetting zonder reden, dat het klachten regende bij de rusthuisinfofoon, dat de veiligheid en hygiëne in het rusthuis niet zijn gewaarborgd, ..., kan men zich inderdaad de vraag stellen naar het welzijn van de bejaarden. De uitbater stelt zich op als een satraap en duldt geen inmenging of kritiek.

Met verwondering stelt verwerende partij vast dat verzoekende partijen blijkbaar ook verwijzen naar de keuze die ze aan de bewoners heeft opgelegd : ofwel een verklaring ondertekenen dat de toestand in het rusthuis bijzonder goed is ofwel het pand zo vlug mogelijk verlaten.

Cfr. stuk 34 :

'het is evident dat mocht U niet akkoord gaan met de voorgestelde verdediging, wij alsdan zouden moeten vaststellen dat U de sluiting van de instelling ondersteunt en het voortbestaan van de instelling niet wenst. In dit geval moeten wij U in het belang van al de andere

bewoners, dewelke ons wel steunen, verzoeken binnen de maand het complex te verlaten'.

Verzoekende partijen beroepen zich op die verklaring om te stellen dat de bewoners 'niet gelukkig zijn' met de sluiting van het rusthuis??!!

Overigens zullen de bewoners niet worden op straat gezet. Er is inmiddels door de Diensten van de Inspectie een volledig plan uitgewerkt, waarbij alle vacante plaatsen bij andere rusthuizen werden gecheckt. Men is dus volop voorbereidende maatregelen aan het treffen om het betrokken rusthuis te sluiten. De uitvoering van de bestreden beslissing is dus al een feit.

IV. 3 Geen schorsing indien een schorsing het beoogde effect niet meer kan hebben.

De bestreden beslissing werd aan verzoekende partij betekend op 5 mei 1997. Zoals verzoekende partij stelt ging de sluiting in op 15 mei 1997. Zoals verzoekende partij eveneens terecht stelt is de effectieve sluiting slechts een kwestie van weken. De voorbereidende fase van de sluiting is al volop in gang.

Toch hebben verzoekende partijen gewacht tot na 15 mei 1997 en hebben zelfs gewacht tot het einde van de zestigdagentermijn om een verzoekschrift tot schorsing bij Uw Raad in te dienen.

Door het talmen van verzoekende partijen heeft het door hen aangevoerde nadeel zich reeds voltrokken.

Cfr. LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1993, 115 :

'In de lijn van wat voorafgaat oordeelde de Raad van State dat een schorsing niet kan worden bevolen indien een nadeel zich heeft voltrokken omdat de verzoekende partij te lang wachtte om een schorsingsverzoek in te stellen'.

Een schorsing door Uw Raad zal niet meer het beoogde effect kunnen hebben.

Verzoekende partijen kunnen zich niet meer beroepen op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

IV.4 Enkel wettige belangen worden beschermd.

Een schorsing mag niet gericht zijn op en is niet bedoeld voor het in de hand werken of bestendigen van een onwettige situatie. De verzoekende partij kan zich niet beroepen op de nadelen die voortvloeien uit het moeten stopzetten van onwettige toestanden.

Cfr. LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, Kluwer Rechtswetenschappen België, 1993, 115 :

'Stel bijvoorbeeld dat iemand zonder enige vergunning een hinderlijke inrichting exploiteert, en dat hij ten gevolge van een bestuursbeslissing de exploitatie moet stopzetten. Hij kan die bestuursbeslissing niet op succesvolle wijze met een vordering tot schorsing aanvechten, vermits de vordering in wezen zou gericht zijn op het verder zetten van een onwettige situatie. Het kan bezwaarlijk de bedoeling van de wetgever geweest zijn om schorsingsverzoeken met een dergelijke finaliteit door de Raad van State, die juist de hoeder is van de wettigheid, te laten inwilligen'.

Welnu, er dient effectief te worden geconstateerd dat verzoekende partijen de uitbating van het rusthuis wederrechtelijk hebben ingepalmd en dat zij zich met niets in orde stelden. Verzoekende partijen hebben nooit een voorlopige erkenning of erkenning verkregen. Verzoekende partijen hebben het rusthuis dus wederrechtelijk uitgebaat. Aan verzoekende partij werd nochtans een zee van tijd gegund om de toestand te regulariseren.

Ook na de betekening van het bestreden besluit bleven verzoekende partijen volharden in de kwade trouw.

De sluiting ging in op 15 mei 1997. Voor die datum werden door verzoekende partijen geen juridische stappen ondernomen.

Conform artikel 12 van het Besluit van de VLAAMSE REGERING tot vaststelling van de rechtspleging van erkenning en sluiting van service-flatgebouwen, woningencomplexen met dienstverlening en rusthuizen, dd. 10 juli 1985, dient de verantwoordelijke beheersinstantie van de inrichting dit binnen de vijf werkdagen mede te delen aan de opgenomen personen en aan de natuurlijke of rechtspersonen die voor een plaatsing instaan.

Dit is niet gebeurd.

Na 15 mei 1997 werd met de exploitatie zonder meer verder gegaan. Aldus wordt er bij wijze van misdrijf - Cfr. artikel 19 Decreet - verder geëxploiteerd.

Een schorsing van de bestreden beslissing zal tot gevolg hebben dat verzoekende partijen hun wederrechtelijke

uitbating van het rusthuis zullen kunnen verder zetten.

Terzake kan verwezen worden naar de argumentatie onder I.4.

IV.5 Verzoekende partijen maken ten onrechte geen onderscheid tussen de privaatrechtelijke gebruiksrechten van het pand en uitbating van het rusthuis conform vergunning en erkenning anderzijds.

De privaatrechtelijke gebruiksrechten zijn in huidig geding niet aan de orde. De sluitingsbeslissing betreft enkel de uitbating van het rusthuis conform de decretale en reglementaire bepalingen.

Alwaar verzoekende partijen stellen dat de VZW 'Ster der Zee' in kort geding pogen opnieuw te beschikken over de gebruiksrechten van het pand, heeft dit niets te zien met onderhavig schorsingsverzoek. Elk causaal verband tussen de bestreden beslissing en beweerd nadeel ontbreekt.

Overigens komt het de burgerlijke rechter toe om zich uit te spreken over de rechtmatigheid van de aanspraken van de VZW STER DER ZEE op de gebruiksrechten van het pand en moet van de Raad van State niet worden verwacht dat hij een uitspraak doet met doel dit burgerrechtelijk geding te beïnvloeden.

IV.6 Het door verzoekende partijen gestelde nopens de RIZIV-uitkeringen is zinloos. Als men regelmatig uitbaat bekomt men RIZIV-uitkeringen. De bestreden beslissing verplicht echter verzoekende partijen om het rusthuis te sluiten. Uiteraard kan men dan geen RIZIV-subsidies meer ontvangen. Het nadeel in hoofde van verzoekende partijen is de sluiting van het rusthuis. Niet het niet ontvangen van RIZIV-subsidies.

IV.7 Als voorzitter en dagelijks beheerder van het rusthuis kan tweede verzoekende partij geen belang en nadeel aanvoeren dat te onderscheiden is van het belang en nadeel van eerste verzoekende partij.

Het bijeenbrengen van de nodige kapitalen is niet geformuleerd als nadeel, is niet concreet aangetoond en zou bovendien hoogstens een financieel herstelbaar nadeel kunnen uitmaken.

Tweede verzoekster toont niet aan dat ze zich kan beroepen op een goede naam en faam in de rusthuizenwereld. Dat daar bovendien kan worden aan getwijfeld is een eufemisme. De feitengegevens en de talrijke klachten via de rusthuisinfofoon spreken voor zich.

De aantrekkingskracht van het rusthuis ligt in haar uitstekende ligging aan zee. Evenmin toont tweede verzoekende partij welk nadeel ze zou lijden als bewoonster van het pand. Het sluitingsbevel belet niet dat ze in het pand kan blijven wonen. Verwerende partij meent in elk geval te weten dat tweede verzoekende partij ook nog beschikt over woonst in het ROZENHOF te Brugge.

IV.8 Ook derde verzoekende partij kan als secretaris-penningmeester geen belang en nadeel aanvoeren dat onderscheiden is van het belang van eerste verzoekende partij. Derde verzoekende partij doet dit ook niet. De beweerde aanzienlijke investeringen met privé-kapitaal worden niet geconcretiseerd of aangetoond. Het zijn bovendien financiële en derhalve per definitie herstelbare nadelen.

Een schorsing van de bestreden beslissing zal de naam en faam van derde verzoekende partij niet kunnen herstellen. Er blijkt namelijk dat derde verweerder eind 1993 is afgezet als lid en beheerder van het rusthuis ROZENHOF, na een veroordeling wegens schriftvervalsing.

IV.9 Het sluitingsbevel werd overigens betekend aan de VZW RESIDENTENSERVICE DER ZEE, zodat men er het raden naar heeft hoe de sluitingsbeslissing de eer en de goede faam van tweede en derde verzoekende partij, als privé-personen, zou kunnen schaden";

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen aldus stellen dat enkel de schorsing van het bestreden besluit de daadwerkelijke uitvoering van de sluitingsmaatregel, d.w.z. de daadwerkelijke verhuizing van de 64 residenten en de ontruiming van het rusthuis, kan beletten, dat, aangezien de bevoegde minister in spraak met de gemeente Knokke-Heist reeds een begeleidingsplan uitwerkt voor de herplaatsing van de residenten dit nog slechts een kwestie van enkele weken zou zijn, dat het duidelijk is dat deze bewoners, eens overgeplaatst, niet meer zullen terugkeren indien het bestreden besluit nadien zou zijn vernietigd, dat het bestreden besluit ten onrechte dermate de naam en reputatie van het rusthuis "Ster der Zee" schendt dat,

zelfs na een nietigverklaring, niemand nog bereid zal zijn het rusthuis te komen bewonen, dat enkel de schorsing, en het daaruit resulterende gunstig signaal naar de potentiële nieuwe residenten, dit zou kunnen voorkomen, dat een schorsing een bijkomende reden zou zijn om vorderingen tot overname van de v.z.w. "Ster der Zee" te beletten en af te wijzen, dat RIZIV-bijdragen verloren gaan ingevolge het bestreden besluit, bijdragen die nodig zijn voor de betaling van het personeel, dat het bestreden besluit ook een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou veroorzaken in hoofde van tweede verzoekster die voorzitter is van de uitbatende v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee", sedert bijna 50 jaar het dagelijks beheer van het rusthuis waarneemt en quasi volledig de nodige kapitalen bijeenbracht om het rusthuis op kwalitatief hoogstaande wijze uit te baten, dat zij tevens uitbaatster en bewoonster is van het rusthuis, dat enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou kunnen beletten dat haar goede naam te grabbel zou worden gegooid en haar levenswerk vernietigd, dat ook de goede naam en faam van derde verzoekende partij als beheerder van de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee" op het spel zou staan, dat indien de "Ster der Zee" gedwongen zou worden te sluiten ook aanzienlijke investeringen in het gebouw, waarvan hij voor de helft mede-eigenaar is en in het rusthuis quasi-waardeloos zouden worden;

3.3.2.1. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het rusthuis "Ster der Zee", beheerd door de v.z.w. "Ster der Zee", bij besluit van 28 april 1986, voorlopig werd erkend voor de periode van 19 februari 1986 tot 19 februari 1987; dat verder blijkt dat deze voorlopige erkenning, bij toepassing van wettelijke overgangsbepalingen, stilzwijgend werd verlengd tot 1 september 1991 zoals gesteld in het schorsingsverzoek; dat volgens de verzoekende partijen er vervolgens sprake is van een stilzwijgende verdere erkenning; dat de

verzoekende partijen nergens stellen dat, na de voorlopige erkenning van 28 april 1986, een uitdrukkelijke beslissing houdende erkenning of voorlopige erkenning werd genomen; dat daarentegen uit het dossier blijkt dat het bestuur herhaaldelijk gewezen heeft op de erkenningsproblematiek en, hetzij adviseerde de erkenning te weigeren, hetzij het rusthuis te sluiten; dat dit eveneens blijkt uit de bestreden beslissing en uit het advies van 12 april 1995 van de Commissie Bejaardenvoorziening nr. 95/03 die meent dat de sluiting naar de vorm niet gegrond is, aangezien een erkenningsaanvraag werd ingediend zodat desgevallend enkel de erkenning geweigerd zou kunnen worden; dat uit de relevante wettelijke bepalingen afgeleid moet worden dat er steeds een uitdrukkelijke beslissing vereist is; dat volgens artikel 15, tweede lid, van het decreet van 5 maart 1985 (artikel 17, tweede lid, gecoördineerde decreten) de voorlopige erkenning voor een periode van één jaar geldt die aanvangt op de dag van de ontvangst van de aanvraag en op gemotiveerd verzoek van de aanvrager verlengd kan worden met een eenmalige periode van één jaar; dat artikel 3 van het besluit van 10 juli 1985 bepaalt dat de beslissing tot verlening of, in voorkomend geval, het gemotiveerd voornemen tot weigering van de voorlopige erkenning aan de aanvrager ter kennis wordt gesteld binnen de 45 dagen na ontvangst van het volledige dossier; dat dezelfde procedure geldt voor de aanvraag tot verlenging van de voorlopige erkenning; dat artikel 5 van hetzelfde besluit bepaalt dat de beslissing houdende erkenning of, in voorkomend geval, de gemotiveerde weigering van de erkenning, ter kennis van de aanvrager wordt gebracht uiterlijk dertig dagen voor het verstrijken van de periode van voorlopige erkenning; dat volgens artikel 11 steeds eerst een met redenen omklede voornemen tot weigering van de (voorlopige) erkenning dient te worden medegedeeld; dat de aanvrager hiertegen een verweerschrift kan indienen en vragen gehoord te worden door de Commissie Bejaardenvoorzieningen die

binnen zestig dagen een gemotiveerd advies uitbrengt; dat binnen zestig dagen na dat advies (of het verstrijken van de termijnen daartoe) de Vlaamse regering een met redenen omklede beslissing dient te nemen en ter kennis van de aanvrager te brengen; dat bij gebreke aan een uitdrukkelijke definitieve erkenning of een nieuwe voorlopige erkenning dan ook dient besloten te worden dat het rusthuis "Ster der Zee" in ieder geval sinds 1 september 1991 zonder erkenning werkt;

3.3.2.2. Overwegende dat krachtens artikel 22, §1, 2°, van de gecoördineerde decreten, het uitbaten van een rusthuis zonder erkenning een misdrijf en bijgevolg een onwettige toestand is; dat de schorsing van het sluitingsbevel bijgevolg enkel tot gevolg zou hebben dat een onrechtmatige toestand wordt bestendigd zodat de vordering dient te worden verworpen;

3.3.2.3. Overwegende dat de eerste verzoekende partij eveneens stelt dat een schorsing tot voordeel zou hebben dat dit wellicht "de bestuurders van de oude V.Z.W. de mond zou snoeren en een bijkomende reden kan betekenen om niet in te gaan op haar absurde eis tot overname van de uitbating van eerste verzoekster"; dat de verwerende partij hierop terecht antwoordt dat een schorsing niet tot doel heeft tussen te komen in privaatrechtelijke procedures aanhangig voor de gewone rechter en noch minder om derden de mond te snoeren;

3.3.2.4. Overwegende dat de eerste verzoekende partij tenslotte verwijst naar het feit dat zij geen RIZIV-bijdragen meer ontvangt ten gevolge van het bestreden besluit; dat de RIZIV-tegemoetkomingen het voorwerp uitmaken van eigen, specifieke reglementeringen en beslissingen, zodat het beweerde verlies ervan niet het rechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissing; dat trouwens niet vermeld wordt welke tegemoetkoming is verloren;

3.3.3. Overwegende dat verzoekster Yvonne STRUBBE de schorsing vordert van het bestreden besluit om te verhinderen "dat haar goede naam te grabbel wordt gegoooid en dat haar levenswerk in één klap zou teniet gedaan worden"; dat in zoverre zij een moreel nadeel inroept, dit zal goedgeemaakt worden door een eventuele latere nietigverklaring; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij door de schorsing haar levenswerk ziet tenietgedaan, samenvalt met het beweerd nadeel van de eerste verzoekende partij zelf; dat, wat de bewering betreft dat zij quasi-alles kapitaal bijeenbracht, het verweer dient beaamd dat dit niet wordt geformuleerd als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat, zelfs indien dit wel het geval zou zijn, vastgesteld dient te worden dat verzoeker Yves VAN DEN ABEELE deze stelling tegenspreekt door op zijn beurt naar aanzienlijke privé-investeringen te verwijzen en dat dit beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel financieel en bijgevolg in principe herstelbaar is; dat, wat het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel als bewoner betreft, Yvonne STRUBBE tegelijk uitbaatster en dagelijks verantwoordelijke is en geen resident, dit wil zeggen niet opgenomen is in het rusthuis, maar daarin enkel verblijft; dat dit zelfs bij tenuitvoerlegging van de sluiting, niet wordt uitgesloten; dat het sluitingsbevel immers enkel de inrichting als rusthuis betreft;

3.3.4. Overwegende dat verzoeker Yves VAN DEN ABEELE, beheerder van de v.z.w. "Residentenservice Ster der Zee", stelt dat zijn investeringen quasi-waardeloos zullen worden bij niet-schorsing en dat zijn eer en goede naam als beheerder op het spel staat; dat, in de mate hij een financieel nadeel inroept, een financieel nadeel altijd in principe herstelbaar is; dat hij tevens geen enkel bewijs levert van de beweerd investeringen; dat, in de mate hij een moreel nadeel inroept, dit moreel nadeel goedgeemaakt zal worden door een eventuele latere nietigverklaring;

3.3.5. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien december 1900 zevenennegentig, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
	M. MILOJKOWIC	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.